

Sygn. akt V CSK 599/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku M. K.

przy uczestnictwie E. Ł. i A. P.

o dział spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 czerwca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników

od postanowienia Sądu Okręgowego w B.

z dnia 30 maja 2018 r., sygn. akt II Ca [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od uczestników na rzecz wnioskodawczyni kwotę
5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestnicy postępowania wnieśli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali się na oczywistą zasadność skargi, występowanie na jej tle istotnych zagadnień prawnych, a także potrzebę wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości. Po pierwsze, skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Choć rzeczywiście uzasadnienie jurydyczne orzeczenia Sądu II instancji jest bardzo krótkie, to Sąd ten nie ma obowiązku indywidualnego odnoszenia się do każdego z zarzutów apelacyjnych. W tej sprawie jasno wskazano, że Sąd II instancji podzielił ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu I instancji, przez co inkorporowano je do rozstrzygnięcia Sądu II instancji. Ponadto dokonanie w określony sposób podziału w naturze może być kwestionowane jako naruszające interesy uczestników postępowania, ale *per se* nie stanowi takiego naruszenia, a więc wybranie przez Sąd takiego sposobu działu spadku nie jest oczywiście nieprawidłowe, a precyzyjne podzielenie nieruchomości może być co najwyżej przedmiotem zarzutów kasacyjnych. Po drugie, żadne ze wskazanych w skardze istotnych zagadnień prawnych nie spełnia wymagań dotyczących takich zagadnień, jeśli mają one uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Pierwsze jest ściśle związane ze stanem faktycznym tej sprawy, więc materia ta co najwyżej mogłaby być przedmiotem zarzutu kasacyjnego. Drugie jest oczywiste – o stanie cywilnym decydują akty stanu cywilnego, a nie inne, przypadkowo zebrane dowody (jak np. wypisy z rejestru gruntu). Trzecie zagadnienie też jest oczywiste – ustawa o gospodarce nieruchomościami reguluje administracyjnoprawny podział nieruchomości, a Sąd działa swobodnie w ramach działu spadku. Kolejne zagadnienia dotyczą stosowania art. 5 k.c. w sprawach o dział spadku, gdzie ocena zastosowania tego przepisu zawsze ma znaczenie kontekstowe, zatem nie da się, i nie ma takiej potrzeby, generalnie rozstrzygać

o „zagadnieniach” dotyczących tej materii zawartych w skardze. Po trzecie, do przyjęcia tej skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje też wskazywana w niej potrzeba wykładni przepisów budzących wątpliwości, ponieważ kwestie sprzeczności podziału ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy, jej istotną zmianą czy też znacznym zmniejszeniem jej wartości wymagają oceny kontekstowej *ad casum* – nie ma tu możliwości dokonania ogólnej wykładni.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.